09/05/2020

“Ο Εκκλησιασμός”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καισαριανής, Βύρωνος και Υμηττού

Κείμενο σχετικό με τον Εκκλησιασμό δημοσίευσε η Ιερά Μητρόπολη Καισαριανής, Βύρωνος και Υμμητού στην επίσημη ιστοσελίδα της, όπου αναφέρεται κατηγορηματικά ότι “Χωρίς θεία Λειτουργία Ἐκκλησία δέν νοεῖται καί χωρίς θεία Μετάληψη πιστός δέν νοεῖται”.

Διαβάστε το κείμενο αναλυτικά:

«Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν» (Πρός Ἑβραίους ι΄, 25)

Κατά τήν ὑγιεινομική κρίση ἀκούσθηκαν καί ὑποστηρίχθηκαν ἔωλα καί παιδαριώδη ἐπιχειρήματα γιά νά δικαιολογηθεῖ ἡ ἀπαγόρευση τῆς τελέσεως τῆς θείας Λειτουργίας καί οὐσιαστικῶς τῆς θείας Μεταλήψεως τοῦ Ἁγίου Σώματος καί

Τιμίου Αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ θεόπτης ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει τούς Χριστιανούς νά μήν παραλείπουν νά ἐκκλησιάζονται. Ἄς μήν ἐγκαταλείπουμε τίς θρησκευτικές συνάξεις ὅπως συνηθίζουν μερικοί, ἀλλά ἄς ἐνισχύει ὁ ἕνας τόν ἄλλον τώρα μάλιστα πού βλέπουμε νά πλησιάζει ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου (Πρός Ἑβραίους ι΄, 25). Δέν νοεῖται ἐκκλησιασμός ἤ κατ' ἰδίαν ἀτομική προσευχή καί «κατ' οἶκον ἐκκλησία» καθώς καί παρακολούθηση τῆς θείας Λειτουργίας καί τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ἀπό τῆς τηλοψίας ἤ τοῦ Ραδιοφώνου.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἡ χρυσή γλώσσα τῆς Ἐκκλησίας μας ἀναφέρεται στήν ἀξία τοῦ ἐκκλησιασμοῦ καί διά τό ἐξ αὐτοῦ ὄφελος τῶν πιστῶν.

Ἤ μήπως δέν ξέρετε ὅτι ὁ Θεός τοποθέτησε τίς ἐκκλησίες μέσα στίς πόλεις, ὅπως τά λιμάνια στά πελάγη, γιά νά καταφεύγουμε σ' αὐτές, κουρασμένοι ἀπό τίς ταλαιπωρίες καί τίς βιοτικές μέριμνες καί νά ἀπολαμβάνουμε μεγαλύτερη γαλήνη καί ἀσφάλεια; Γιατί μέσα σ' αὐτές δέν εἶναι δυνατό νά φοβηθοῦμε οὔτε τήν τρικυμία πού προκαλοῦν τά κύματα, οὔτε τίς ἐπιδρομές τῶν ληστῶν, οὔτε τίς ἐπιθέσεις τῶν κακούργων, οὔτε τήν ὀργή τῶν ἀνέμων, οὔτε τίς ἐνέδρες τῶν θηρίων, γιατί ἡ ἐκκλησία εἶναι λιμάνι ἀπαλλαγμένο ἀπ' ὅλα αὐτά, εἶναι πνευματικό λιμάνι γιά τίς ψυχές.

Καί γιά ὅσα λέω ἐσεῖς εἶστε μάρτυρες. Γιατί, ἄν κάποιος τή στιγμή αὐτή ἀνοίξει τή συνείδησή του, θά βρεῖ μέσα σ' αὐτήν πολλή γαλήνη. Ἐπειδή δέν τόν ἐνοχλεῖ ἡ ὀργή, οὔτε τόν ἀπασχολεῖ κάποια ἐπιθυμία, οὔτε τόν λιώνει ὁ φθόνος, οὔτε τόν καταπιέζει ἡ ἀπόγνωση, οὔτε τόν καταστρέφει τό πάθος τῆς ματαιοδοξίας, ἀλλά ὅλα αὐτά τά θηρία εἶναι δαμασμένα, σάν νά μπῆκε ἀπό τά αὐτιά τοῦ καθενός στήν ψυχή του κάποιος θεῖος ὕμνος, δηλαδή ἡ ἀκρόαση τῶν θείων Γραφῶν, καί ἀποκοίμισε τά παράλογα αὐτά πάθη.

Πόσο θλιβερό λοιπόν εἶναι τό νά μήν ἐρχόμαστε τακτικά καί νά μήν εἴμαστε διαρκῶς κοντά στήν κοινή μητέρα ὅλων μας πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία, τη στιγμή πού μέσα σ' αὐτήν ἀπολαμβάνουμε τήν τόσο σπουδαία πίστη μας; Ποιά ἀπασχόληση θά μποροῦσες νά μοῦ πεῖς ὅτι εἶναι περισσότερο ἀπαραίτητη ἀπό αὐτή; Ποιά συνάντηση

ὠφελιμότερη;

Γιά πές μου λοιπόν, ἄν ἔρχεσαι ἐδῶ μία ἤ δύο φορές τό χρόνο, τί θά μπορέσουμε νά σέ διδάξουμε ἀπ' ὅσα χρειάζονται γιά τήν ψυχή, γιά τό σῶμα, γιά τήν ἀθανασία, γιά τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, γιά τήν τιμωρία ἀπ' τό Θεό, γιά τήν κόλαση, γιά τή μακροθυμία τοῦ Θεοῦ, γιά τήν ἐπιείκεια, γιά τή μετάνοια, γιά τό βάπτισμα, γιά τή

συγχώρεση τῶν ἁμαρτιῶν, γιά τή δημιουργία αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ πάνω κόσμου καί τοῦ κάτω, γιά τήν ἀνθρώπινη καί τήν ἀγγελική φύση, γιά τήν κακότητα τῶν δαιμόνων, γιά τά πονηρά τεχνάσματα τοῦ διαβόλου, γιά τόν τρόπο ζωῆς, γιά τά δόγματα τῆς πίστεως μας, γιά τήν ὀρθή πίστη καί γιά τίς καταστρεπτικές αἱρέσεις; Γιατί ὀφείλει ὁ χριστιανός νά τά γνωρίζει αὐτά καί περισσότερα ἀπό αὐτά, καί πρέπει νά δίνει ἀπάντηση γιά ὅλα αὐτά σ' ὅσους τόν ρωτοῦν.

«Ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι καθάπερ λιμένας ἐν πελάγει, οὕτω τὰς ἐκκλησίας ἐν ταῖς πόλεσιν ἔπηξεν ὁ Θεὸς, ἵνα ἀπὸ τῆς ζάλης τῶν βιωτικῶν θορύβων ἐνταῦθα καταφεύγοντες, γαλήνης μεγίστης ἀπολαύωμεν; Οὐδὲ γὰρ κυμάτων ἔστιν ἐνταῦθα δεῖσαι τρικυμίαν, οὐ λῃστῶν ἐπιδρομὰς, οὐ κακούργων ἔφοδον, οὐ πνευμάτων βίας, οὐ θηρίων ἐπιβουλάς· λιμὴν γάρ ἐστιν ἁπάντων τούτων ἀπηλλαγμένος, λιμήν ἐστι ψυχῶν πνευματικός. Καὶ τῶν λεγομένων μάρτυρες ὑμεῖς. Εἰ γάρ τις ὑμῶν τὸ συνειδὸς ἀναπτύξειε νῦν, πολλὴν ἔνδον εὑρήσει τὴν ἡσυχίαν· οὐ θυμὸς γὰρ ἐνοχλεῖ, οὐκ ἐπιθυμία φλέγει, οὐ βασκανία τήκει, οὐκ ἀπόνοια φυσᾷ, οὐ κενοδοξίας ἔρως διαφθείρει, ἀλλὰ πάντα ταῦτα κατέσταλται τὰ θηρία, καθάπερ θείας τινὸς ἐπῳδῆς, τῆς τῶν θείων Γραφῶν ἀκροάσεως, διὰ τῆς ἑκάστου ἀκοῆς πρὸς τὴν ψυχὴν εἰσιούσης, καὶ κοιμιζούσης τὰ ἄλογα ταῦτα πάθη. Πόσης οὖν ἀθλιότητος οὐκ ἂν εἴη, τοσαύτης μέλλοντας ἀπολαύειν φιλοσοφίας μὴ συνεχῶς ἐπιχωριάζειν καὶ φοιτᾷν πρὸς τὴν κοινὴν ἁπάντων μητέρα, τὴν Ἐκκλησίαν λέγω; Ποίαν γὰρ ἂν ἔχοις εἰπεῖν μοι ταύτης ἀναγκαιοτέραν διατριβήν; τίνα δὲ χρηστοτέραν συνουσίαν;....

Τί γὰρ, εἰπέ μοι, διδάξαι σε τῶν ἀναγκαίων δυνησόμεθα, ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἢ δεύτερον παρ' ἡμῖν φοιτῶντα, περὶ ψυχῆς, περὶ σώματος, περὶ ἀθανασίας, περὶ βασιλείας τῶν οὐρανῶν, περὶ κολάσεως, περὶ γεέννης, περὶ μακροθυμίας Θεοῦ, περὶ συγγνώμης, περὶ μετανοίας, περὶ βαπτίσματος, περὶ ἁμαρτημάτων ἀφέσεως, περὶ τῆς κτίσεως ταύτης τῆς ἄνω, καὶ τῆς κάτω, περὶ ἀνθρώπων φύσεως, περὶ ἀγγέλων, περὶ τῆς τῶν δαιμόνων κακουργίας, περὶ τῶν μεθοδειῶν τοῦ διαβόλου, περὶ πολιτείας, περὶ δογμάτων, περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως, περὶ τῶν διεφθαρμένων αἱρέσεων; Ταῦτα γὰρ καὶ πολλῷ πλείονα τούτων τὸν Χριστιανὸν εἰδέναι χρὴ, καὶ τούτων πάντων ἀποδιδόναι λόγον τοῖς ἐρωτῶσιν ὑμᾶς»

Ἰωάννου Χρυσοστόμου, «Πρὸς τοὺς ἀπολιμπανομένους τῶν θείων συνάξεων, καὶ εἰς τὸ ἅγιον καὶ σωτήριον βάπτισμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περὶ τῶν ἀναξίως κοινωνούντων, καὶ ὅτι οἱ ἀτέλεστον καταλιμπάνοντες τὴν θείαν λειτουργίαν, καὶ πρὸ τῆς τελευταίας εὐχῆς ἐξερχόμενοι, τὸν Ἰούδαν μιμοῦνται, λόγος» PG 49, 363-364

* * * * *

Ἐπειδή ἀπό διάφορα Μέσα Μαζικῆς Ἐνημερώσεως τίθεται τό ἐρώτημα ἐάν οἱ πιστοί κινδυνεύουν νά μολυνθοῦν μεταλαμβάνοντας τό Σῶμα καί Αἷμα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπό τόν κορωνοϊό ὑπάρχει ἡ δήλωση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ πού παρατίθεται στό κατά Μᾶρκον εὐαγγέλιο καί ἀναφέρεται στούς πιστούς, τούς ὁποίους ὁ Ἴδιος ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός διεβεβαίωσε, ὅτι : «σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει» (Μάρκου ιστ΄, 17) δηλαδή διεβεβαίωσε τούς πιστούς, ὅτι ὅταν πιστεύουν καί βαπτισθοῦν θά τούς ἀκολουθοῦν αὐτές οἱ ἀποδείξεις, ὅπως τίς ἀναφέρει. Μεταξύ αὐτῶν τό κείμενο ἀναφέρει ὅτι ἐάν πιοῦν δηλητήριο οἱ πιστοί δέν θά ὑποστοῦν βλάβη στό σῶμα καί στή ζωή τους:

«κἄν θανάσιμον τὶ πίωσιν οὐ μὴ αὐτούς βλάψῃ» (Μάρκου ιστ΄, 18),

Σημειώνουμε δύο συμπεράσματα ἀπό τά λόγια τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

α΄. Ἡ ἐπίκληση τοῦ Ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἀναφέρεται στούς πιστούς καί τούς διαβεβαιώνει, ὅτι ὅσοι πιστοί ἐπικαλοῦνται τόν Ὄνομά Του, αὐτό συμβαίνει στήν θεία Λειτουργία, δέν θά κινδυνεύουν νά ὑποστοῦν βλάβη, ὅταν μάλιστα μεταλαμβάνουν του Ἁγίου Σώματος καί τοῦ Τιμίου Αἵματός Του. Ἡ θεία Λειτουργία τελεῖται γιά νά μεταλαμβάνουν οἱ πιστοί τοῦ Ἁγίου Σώματος καί τοῦ Τιμίου Αἵματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μέ τήν θεία Μετάληψη ὑπερβαίνονται τά ὑπαρξιακά ὅρια τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

Τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μεταδίδεται «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν» (ἠθικά ὅρια) καί «εἰς ζωήν αἰώνιον» (ὑπαρξιακά ὅρια)

Σαφέστερα ἡ θεία Μετάληψη τελεῖται γιά νά καθαρισθεῖ ὁ ἁμαρτωλός, ὁ μολυσμένος ἀπό τήν ἁμαρτία, καί νά καταστεῖ ὁ θνητός ἀθάνατος.

β΄. Ἡ θεία Μετάληψη εἶναι Μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας

Τό θέμα τῆς θείας Μεταλήψεως δέν ἀφορᾶ τούς ἀπίστους ἤ ἀθέους, οἱ ὁποῖοι οὔτως ἤ ἄλλως δέν μετέχουν στό Μυστήριο τῆς θείας Μεταλήψεως μεταλαμβάνοντας τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου μας καί δέν πιστεύουν σ’ Αὐτόν. Αὐτοί δέν μποροῦν νά κρίνουν τούς πιστούς καί τίς ἐνέργειές τους, διότι τό Μυστήριο τῆς θείας Μεταλήψεως εἶναι Μυστήριο τῶν πιστῶν στό Χριστό καί ἀφορᾶ σ’ Αὐτούς καί μόνο.

Χωρίς θεία Λειτουργία Ἐκκλησία δέν νοεῖται καί χωρίς θεία Μετάληψη πιστός δέν νοεῖται